

מקרה-key:	◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסתום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של מיסקה קוזמתה- insertion of an earlier segment story-O מעשה-story!	■ מירא- challenge-question! ? קושיא- question! ^ שאלת- answer! ! תירוץ- proof! ■ ראה- proof!
------------------	---	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	בבא קמא- כיצד הרגל	מן דאן דאמר	[רבי יהודה]	◆ ■ ◊	ככ
	מיימרא				
	אייזהו תם ואיזו מועד?		[רבי יהודה]		
	מועד - כל שהיעדו בו שלשה ימים, ותם - משיחזור בו שלשה ימים, דברי ר' יהודה.				
	רבי מאיר:				
	מועד - שהיעדו בו שלשה פעמים, ותם - כל شيء התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגה.				
	נמי טעמא דר' יהודה?				
	(שםות כ"א) תמול - חד, מתמול - תרי, שלשות - תלתא, ולא ישמרנו עלייו - אתנן לנניה רבייעית		אבי:		
	תמול מתמול - חד, שלשות - תרי, ולא ישמרנו האידנא - חייב.		רבא:		
	ור"מ מ"ט?				
	ריהק נגיחותיו חייב, קירב נגיחותיו לא כל שלן		דתניא, א"ר מאיר:	■ ! ◊	
	ובה תוכיה, שריחקה ראיותיה טמאה, קורבה ראיותיה טהורה		אמרו ליה:	✗ ◊	
	הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ו) והז תהיה טמאה בזבוב, תלה הכלוב את הזב בראיות ואת הזבה בימים.		אמר להו:[רבי מאיר]	! ◊	
	ממא זהיא והזאת למעוטו בה מריאות? אםא: למעוט זב מימייך			✗	
	אמר קרא: (ויקרא ט"ו) והזב את זבו לזכר ולנקבה, מ קיש זכר לנקבה, מה נקבה בימים, אף זכר בימים.			!	
	ולקיש נקבה לזכר, מה זכר בריאות, אף נקבה בריאות			✗	
	הא מיעט רחמנא זואת.			!	
	ומה ראיית?			✗	
	מסתברא, קאי בריאות ממעט ראיות, קאי בריאות ממעט ימיים?			!	
	איזהו מועד? כל שהיעדו בו שלשה ימים, ותם? شيء התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגה, דברי ר' יוסי		תנו רבנן:[רבי יוסי]	♦ ■ ◊	
	מועד - כל שהיעדו בו שלש פעמים, ולא אמרו שלשה ימים - אלא לחזרה בלבד.		רבי שמעון:	♦ ■ ◊	
	הלך ר' יהודה במועד, שהרי ר' יוסי מודה לו, והלכה כרבי מאיר בתם, שהרי ר' יוסי מודה לו.		רב נחמן אמר רב אדא בר אהבה:	■ ◊	
	ולימא מר: הלכה כרבי מאיר במועד, שהרי רבי שמעון מודה לו, והלכה כרבי יהודה בתם, שהרי רבי שמעון מודה לו		רבא לר' נחמן:	✗	
	אנא רבוי יוסי סבירא לי, לרבי יוסי נימוקו עמו.		אמר ליה:[רב נחמן]	!	
	שלשה ימים דקתי, ליעודי תורה או ליעודי גברא?		אביעיא להו:	▲ ◊	
	למאי נפקא מיניה?			✗	
	דאתו תלתא כייתי סהדי בחוד יומא, אי אמרת ליעודי תורה - מייעד, ואי אמרת ליעודי גברא - לא מייעד,			!	
	מיימר אמר השתה הוא דקמסהדו בי			◊	
	מאי?			▲	
	אין השור נעשה מועד - עד שייעדו בו לפניו בעלים ובפני בית דין, העידו בו בפני בית דין ושלא בפני בעלים, בפני בעלים ושלא בפני בית דין, איןנו נעשה מועד - עד שייעדו בו בפני בית דין ובפני בעלים העמידוו שנים בראשונה ושנים בשנית בשלישית - הר' كان שלש עדויות, והן עדות אחת להזמה, נמצאת כת ראשונה ומורה - הר' כאן שת עדויות והוא פטור והן פטורין, נמצאת כת שלישית זוממת - ההי כאן עדות אחת והוא פטור וזה פטורין, נמצאת כת שלישית זוממת - כוון חיבורן, ועל זה נאמר: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר נאם וכו'		תא שמע:	■ ! ◊	
	אי אמרת ליעודי תורה - שפי, אלא אי אמרת ליעודי גברא, לימרו הנך קמאי: אין מי הוה ידעינן דברת שלשה יומי אתו הני ומיעידי ליה?			!	
	אמרתה לשמעתא קמייה דרב כהנא		רבashi:	○	
	וליעודי תורה מי ניחא? ולימרו הנך בתראי: אין מנא ידעינן דכל דקאי בי דינא לאסחווי בתורה קאותו?		ואמר ליה:[רב כהנא]	✗ ◊	

מקרה-key: central point for summary and review- insertion of an earlier segment-story-O	◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לטיכום וחזרה- challenge question ! < מובאה של יסיקה קוזמת- answer proof ! story-Me'ahra	statement- מיראה challenge question ^ question ! answer proof ■
--	--	--

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	בבא קמא- כיצד הרגל	מי אמר מאן דאמר	!	◊	כד:
	דקמרמו רמוני.				
	רבי אשין.	רבי אשין.	!	◊	כד:
	רבינא:	רבינא:	!	◊	כד:
	אלא היכי מייעדר ליה?		?		כד:
	אמרו: תורה נהנה איתך לבקרך, אבעי לך לנוטרי לכולה בקרא.		!	◊	כד:
	המשה כלבו של חברו בחבירו, מהו? משחה ודאי פטור, בעל כלב מאי? מי אמרין מצי א"ל: אני מאוי עבידנא ליה, או לפחות אמרין ליה: כיוון DIDUTA בכלב וממשי ליה ומשתטי, לא אבעי לך לאשיהויה?	אביעא להו:	◊	◊	כד:
	ותם - שיתו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגה.	רבי זעירא, ת"ש:	■	◊	כד:
	הא נוגה - חייב.		?		כד:
	מי כתני נגה חייב? דלמא הא נגה לא הו תם, ובזהיא נגיה לא מהיב.	אביי:	!	◊	כד:
	שיסה בו את הכלב שיסה בו נחש - פטור.	ת"ש:	■	◊	כד:
	מאי לאו פטור משחה, וחייב בעל כלב.		?		כד:
	לא, אימא: פטור אף משחה.		!	◊	כד:
	אם תמציא לומר: המשה כלבו של חברו בחבירו - חייב, שיסחו הוא בעצמו - פטור, מי טעמא? כל המשנה ובא אחר ושינה בו - פטור.	רבא:	■	◊	כד:
	איתמר משמעה דריש לקיש כוותיך	רב פפא לרבא:	■	◊	כד:
	שתי פרות ברשות הרבים, אחת רבוצה והאת מלולכת, ובעה מלולכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במלולכת - חייבת.	אמר ריש לקיים:	■■	◊	כד:
	אנא בההיא היובי מהיבנא, אמרין ליה: כי אית לך רשותא לסגי עלי, לבוטוי בי לית לך רשותא.	אל:[רבא]	■	◊	כד:
	שור המזיק ברשות הנזוק כיצד? נגה, נגר, נשר, רבץ, בעט, ברשות הרבים - משלם חצי נזק.		■		כד:
	ברשות הנזוק - רבי טרפון אומר: נזק שלם [רבי טרפון]		◆	■	כד:
	חכמים: חצי נזק.		◆	■	כד:
	ומה מקום שהחמיר על השן ועל الرجل ברשות הרבים שהוא פטור, החמיר עליהן ברשות הנזוק לשלם נזק שלם, מקום שהחמיר על הקון ברה"ר לשלם חצי נזק, אינו דין שנחמיר עליו ברשות הנזוק לשלם נזק שלם.	אמר להם רבי טרפון:	?	■	כד:
	דיו לבא מן הדין להוית כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הנזוק - חצי נזק.	אמרו לו:	!	■	כד:
	אף אני לא אדונן קרון מקרן, אין אדונן קרן מגול, ומה במקומם שתקל על השן ועל الرجل ברה"ר - החמיר בקרן, מקום שהחמיר על השן ועל الرجل ברשות הנזוק - אינו דין שנחמיר בקרן.	אמר להם:[רבי טרפון]	?	■	כד:
	דיו לבא מן הדין להוית כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הנזוק - חצי נזק.	אמרו לו:	!	■	כד:
	ור"ט לית לה דיו? וזה דיו דאוריתא הוא		?		כה.
	מדין ק"ו כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואמיה יירק יرك בפניה הלא תכלם שבעת ימים, ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום, אבל דיו לבא מן הדין להוית כנדון.	דתניתא:	■	◊	כה.
	כי לית לה דיו - היה דמן רמי' ק"ו, היה דלא מפרק ק"ו - אית לה דיו, התם שבעה דשכינה לא כתיבי, אתה ק"ו איתי ארכוס, אתה דיו אפיק שבעה ואוק שבעה, אבל הכא חצי נזק כתיב, אתה ק"ו ואיתוי חצי נזק אהרניא ונעשה נזק שלם, איז דרשת דיו אפרק ליה ק"ו.		!	◊	כה.
	ורבן?		?		כה.
	שבעה דשכינה כתיבי: תסגר שבעת ימים.	[רבנן]	!	◊	כה.
	ור"ט?		?		כה.
	ההוא תסגר דדרשין דיו הוא.	[רבי טרפון]	!	◊	כה.

הוקודה מרכזית לטיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- story-O מעשה- key:	◆ חולקים- disputants central point for summary and review- challenge question- answer ! ראייה- proof ■
--	---

בָּא קָמָא כִּי צַד הַרְגֵּל	מִימְרָא	מִן דָּאָמֶר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
ורבן?		?	כה.
כתב קרא אחרינה: ותסגר מרין.	[רבנן]	!	כה.
וּר?"ט?		?	כה.
זה הוא דאפי' בבעלמא דרישין די', ולא תאמר: הכא משומם כבוזו של משה, אבל בעלמא לא, קמ"ל.	[רבי טרפון]	!	כה.
והא האי תנא לא דריש די' ואע"ג דלא מפרק ק"ו	רב פפא לאבוי: תתניא:	?	כה.
קרי בזב מנני? ודין הו: מה טהור בטהור טמא בטמא, טמא בטהור אינו דין שיהיא טמא בטמא		■ ♦ ?	כה.
וְקַא מִיְתִּיחַ לְהָבִין לְמַעַן בֵּין לְמַעַן, וְאַמְּאֵי? נִמְאָ: אֲהַנִּי ק"ו לְמַעַן, אֲהַנִּי די' לְאַפּוֹקָה מַשָּׁא		■ ♦ ?	כה.
וכי תימא, למגע לא אצטריך ק"ו, דלא גרע מגברא טהור		!	כה.
אייצטריך, ס"א (דברים כ"ג) מקרה לילא כתיב, מי שקריו גורם לו, יצא זה שאין קריו גורם לו אלא דבר אחר גורם לו, קמ"ל		?	כה.
מידי ולא ד"א כתיב?		!	כה.
ומאן תנא דעתעת לייה דאמיר: שכבת זרע של זב מטמא במשא?		▲	כה.
לא ר"א ולא רבי יהושע		?	כה.
שכבת זרע של זב מטמא במגע ואין מטמא במשא, דברי רבי אליעזר	תתניא:[רבי אליעזר]	♦ ■ ?	כה.
אף מטמא במשא, לפי שאי אפשר בלא צחצוח זיבח	רבי יהושע:	♦ ■ ?	כה.
עד כאן לא אמר רבי יהושע התם - אלא שאי אפשר בלא צחצוח זיבח, הא לאו הכי לא		?	כה.
אלא האי תנא הו		!	כה.
למעלה מהן - זובו של זב, ורוקו, ושכבות זרעו, ומימי רגלו, ודם הנדה, מטמאין בין במגע בין במשא	תתניא:	■ !	כה.
ולולמא הה"ג לפי שא"א בלא צחצוח זיבח		?	כה.
א"כ, לתנייה גבי זובו, מ"ש דקתיini לה גבי רוקו? אלא משומם דאתמי מרוקו.		!	כה.
והא האי תנא לא דריש די' ואע"ג דלא מפרק ק"ו	רב אהא מדפני לרביבנא:	?	כה.
מפעץ במת מנין? ודין הו: ומה פכין קטנים שטהורין בזב - מטמא במת, מפעץ שמטמא בזב - אין דין שיטמא במת	תתניא:	■ ♦ ?	כה.
וקמייתו לה בין לתומאת ערב בין לתומאת שבעה, ואמאי? אימא: אֲהַנִּי ק"ו לְטוּמָת עַרְבָּה, אֲהַנִּי די' לְאַפּוֹקָה תומאת שבעה		■ ?	כה.
כבר רמא נינה לה ר"ג בר זכריה לאבוי	א"ל:[רביבנא] [ר"ג בר זכריה]	! ?	כה.
תנן מפעץ בשערץ מיתיה לה, וה"ק: מפעץ בשערץ מנין? ודין הו: ומה פכין קטנים שטהורין בזב - טמאין בשערץ, מפעץ שטמא בזב - אין דין שיאת טמא טמא בשערץ אלא מפעץ במת מנין? נאמר (ויקרא י"א) בגדי ועור בשערץ ונאמר (במדבר לא) בגדי ועור במת, מה בגדי ועור האמור בשערץ - מפעץ טמא בו, אף בגדי ועור האמור במת - מפעץ טמא בו.	וא"ל אבוי:	! !	כה.
מוונה, דיא לא מוונה אייכא למפרק: מה לשערץ שכון מטמא בכעדה, תאמיר במת שאין מטמא בכעדה אלא בכודית?		?	כה.
לאאי, אפנויי מופנה, מכדי שערץ אתקש לשכבות זרע, דכתיב: (ויקרא כ"ב) או איש אשר תצא גוי, וסמייך ליה: או איש אשר יגע כל שערץ, וכותיב בה לשכבות זרע: (ויקרא ט"ז) וכל בגדי ועור אשר יהיה עליו שכבות זרע, בגדי ועור דכתיב רהוננו בשערץ למה לה? ש"מ לאפנויי.		!	כה.
ואכתי מופנה מצד אחד הו, גניהא למ"ד מופנה מצד אחד למידין ואין משיבין - שפיר, אלא למ"ד למידין ומשבין מאיר איכא למירם?		?	כה.
דמתה נמי אפנויי מופנה, מכדי מה אתקש לשכבות זרע, דכתיב: (ויקרא כ"ב) והונגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו גוי, וכותיב בה לשכבות זרע, וכל גדי ועור אשר יהיה עליו שכבות זרע, בגדי ועור דכתיב רהוננו רהוננא במת למה ל? ש"מ לאפנויי, והו מופנה משני צדדין.		!	כה.

הוקודה מרכזית לטיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- story-O מעשה- key:	◆ חולקים- disputants	statement- challenge- question- answer- proof !

בבא קמא-כיצד הרגל	מפני דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
הניחה למ"ד دون מינה ואוקי באתרא, אלא למ"ד دون מינה ומינה מיicia למייר?		◊ ? ◊
אמר קרא: (במודבר לא) וככשתם בגדרים ביום השביעי, כל טמות שאתם מטמאין בתה לא יהו פחותין משבעה.	רבא:	◊ ! ◊
ותהא שנ ורגל חיב ברשות הרבים מקל וחומר: מה קרון שברשות הנזיק אינו משלם אלא חצי נזק - ברשות הרבים חיבת, שנ ורגל שברשות הנזיק משלם נזק שלם - אין דין שברה"ר חיב		◊ ? ◊
אמר קרא: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, ולא ברה"ר.		◊ ! ◊
מידי יכוליה קאמרין? פלאא קאמרין!		◊ ? ◊
אמר קרא: (שמות כ"א) וחציו את כספו, כספו של זה ולא כספו של אחר.		◊ ! ◊
ולא תהא שנ ורגל חיב ברשות הנזיק אלא חצי נזק מ"ו מקרן: ומה קרון שברה"ר חיבת - ברשות הנזיק אינה משלמת אלא חצי נזק, שנ ורגל שברשות הנזיק משלם פטורה - אין דין שברשות הנזיק משלם חצי נזק.		◊ ? ◊
אמר קרא: ישלים, תלולין מעלייה.		◊ ! ◊
ולא תאה שנ ורגל חיב מק"ו: ומה שנ ורגל שברשות הנזיק נזק שלם - ברה"ר פטורה, קרון שברשות הנזיק חצי נזק - אין דין שברה"ר פטורה.		◊ ? ◊
אמר קרא: יחצון, אין חצי נזק חולק לא ברה"ר ולא ברה"ר.	רבי יוחנן:	◊ ! ◊
ויהא אדם חיב בכופר מ"ו: ומה שור שאינו חיב בארבעה דברים - חיב בכופר, אדם שהחיב בארבעה דברים - אין דין שהוא חיב בכופר.		◊ ? ◊
אמר קרא: (שמות כ"א) ככל אשר יושת עליון, עליון - ולא על אדם.		◊ ! ◊
ויהא שור שאינו חיב בארבעה דברים מ"ו: ומה אדם שאינו חיב בכופר - חיב בארבעה דברים, שור שהחיב בכופר - אין דין שהוא חיב בארבעה דברים.		◊ ? ◊
אמר קרא: (וירא כ"ד) איש בעמיתו, ולא שור בעמיתו.		◊ ! ◊
רגל שודרה עלי גבי תינוק בחצר הנזיק, מהו שתשלם כופר? מי אמרין מיידי דוחה אקרן, קרון כיון שעבד תרי ותלהת ומני אורחיה הוא ומשלם כופר, ד"ג לא שנא, או ולמה קרון כונתו להזיק, האין כוונתו להזיק?	איבעיא להו:	◊ ? ◊
הכנס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשותו, ונגחו לבעל הבית ומת - השור בסקללה, ובבעליו - בין תם בין מועד משלם כופר שלם, דברי ר' טרפון	ת"ש:[רבי טרפון]	■ ! ◊
כופר שלם בתם, לרבי טרפון, מנא - ליה? לאו מושום דסביר ליה קרבי יוסי הגלילי		■ ! ◊
תם - משלם חצי כופר ברה"ר	דאמר:[רבי יוסי הגלילי]	■ ■ ! ◊
ומייתיה לה מ"ו מרגל, אלמא אייכא כופר ברגל.		■ ! ◊
תנא, מנזיקין דרגל מיתייה לה.	רב שימי מנחדעא:	◊ ? ◊
ולפרוך: מה לנזיקין דרגל שכון ישנן באש		◊ ? ◊
מטמון.		◊ ! ◊
מה לנטמון שכון ישנו בבור		◊ ? ◊
מכלימים.		◊ ! ◊
מה לכליים שישנן באש		◊ ? ◊
מכלימים טמונהים.		◊ ! ◊
מה לכליים טמונהים שישנן באדם		◊ ? ◊
אללא לאו ש"מ מכופר דרגל מיתייה לה, אלמא אייכא כופר ברגל, ש"מ.		■ ! ◊
ה"ג מסת婢א דאייכא כופר ברגל, דאי ס"ד לייכא כופר ברגל, ותנה מנזיקין דרגל מיתייה לה, לפרק: מה לנזיקין דרגל שכון ישנן באש רגלו אללא לאו ש"מ מכופר דרגל מיתייה לה, אלמא אייכא כופר ברגל, שמע מינה.	רב אהא מדפתי לריבינה:	■
אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מוזיד, בין ער בין ישן.		■

הולקים-disputants central point for summary and review-quizzer-הזרה insertion of an earlier segment-story-הסיפור Oמעשה-הACTION <u>מקרה-key:</u>	מימרא-הSTATEMENT קושיא-challenge-האתגר 질-question-ה질 답-answer-ה답 증명-proof-הוכחה
---	--

בָּא קָמָא כִּי	מִן דָּא מַר	מֵאָז	בָּא דָּה וְזָה טִיכָּה	כָּל
בָּא קָמָא כִּי				
מִן דָּא מַר				
מֵאָז				
בָּא דָּה וְזָה טִיכָּה				
כָּל				
סימא את עין חבירו, ושיבר את הכלים - משLEM נזק שלם.				
קתנו סימא את עין חבירו דומיא לשבר את הכלים, מה התם - נזק אין, ארבעה דברים לא, אף סימא את עין חבירו - נזק אין, ארבעה דברים לא.				
מִן הַנִּי מִילִי?				
אמר קרא: (שמות כ"א) פצע תחת פצע, לחיבורו על השוגג כמצויד, ועל האונס כרצון.	חוקיה, וכן תנא דברי הOKA: ! ◊			
האי מבעי ליה: ליתן צער במקום נזק				
א"כ, לכתחוב קרא פצע בפצע, Mai תחת פצע? ש"מ תורתו.				
היתה אבן מונחת לו בחיקו ולא הכיר בה, ונמד ונפללה, לענין נזקון - חייב, לענין ארבעה דברים - פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת אסורה תורה, לענין גלות - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרש"ג ורבנן.	רבה: ■ ◊			
הרי שהיה רבו רופא, ואמר לו כחול עני וסימאה, חתור לי שני והפילה - שיחק באדונן ויצא להורות	דתניתא:[רבנן]	♦ ■ ■ ◊		
(שמות כ"א) ושיחתה - עד שתיכוין לשחתה.	ריש"ג: ♦ ■ ■ ◊			
הכר בה והשכה, ונמד ונפללה, לענין נזקון - חייב, לענין ד' דברים פטור, לענין גלות - חייב, ואמר קרא: (במדבר ל"ה) בשגגה, מכלל דוחה ליה ידיעה, והוא הירא ליה ידיעה, לענין שבת - פטור, לענין עבד - פלוגתא דרש"ג ורבנן.				
תמכון לזרוק שתים ורक ארבע, לענין נזקון - חייב, לענין ד' דברים פטור, לענין שבת - מלאכת מחשבת בענין, לענין גלות - (שמות כ"א) אשר לא צדה אמר החמאנה פרט לתיכוין לזרוק שתם ורק ד', לענין עבד - פלוגתא דרש"ג ורבנן.				
תמכון לזרוק ארבע ורק שמונה, לענין נזקון - חייב, לענין ד' דברים פטור, לענין שבת - באומר כל מקום שתרצה תנוח אי, אי לא, לענין גלות - אשר לא צדה, פרט לתיכוין לזרוק ארבע ורק שמונה, לענין עבד - פלוגתא דרש"ג ורבנן.				
זרק כל' מראש הגג ובא אחר ושברו במקל - פטור, Mai טעם? Mana תבリア Taber.	ואמר רבה: ■ ◊			
זרק כל' מראש הגג והיו תחתיו כרים או כסותות, בא אחר וסליקן או קדם וסליקן - פטור, Mai טעם?	ואמר רבה: ■ ◊			
בעידנא דשדייה פטור מפסיק גירה.				
זרק תינוק מראש הגג ובא אחר וקבלו בסיסיף - פלוגתא דר' יהודה בן בתירא ורבנן	ואמר רבה: ■ ◊			
הכווה עשרה בני אדם בעשרה מקומות, בין בית אחת בין זהה אחר זה - יכול פטורין	דתניתא:[רבנן]	♦ ■ ■ ◊		
בזה אחר זה - האחרון חייב, מפני שקיים מיתהו.	ר' יהודה בן בתירא: ♦ ■ ■ ◊			
בא שור וקבלו בקרניו - פלוגתא דר' ישמעאל בן של יוחנן בן ברוקא ורבנן				
(שמות כ"א) ונתן פדיון נפשו - דמי נזק	דתניתא:[רבנן]	♦ ■ ■ ◊		
דמי מזיך.	ר' ישמעאל בן של ר' יוחנן בן ברוקא: ♦ ■ ■ ◊			
נפל מראש הגג ונתקע באשה - חייב בד' דברים, ובבימתו - לא קנה, חייב בנזק בצער בריפוי בשבת, אבל בשת לא	ואמר רבה: ■ ◊			
איינו חייב על השבת עד שיהיא מתכוון.	דתנן: ■ ■			
נפל מראש הגג ברוח שאינה מצוריה והוויך ומייש - חייב על הנזק ופטור בד' דברים, ברוח מצוריה והוויך ומייש - חייב בד' דברים ופטור על השבת, וממן הפך - חייב אף על השבת	ואמר רבה: ■ ◊			
משמש שענאמר (דברים כ"ה) ושלהה היה, איינו יודע שהחויזקה? מה תיל והחויזקה? לומר לך: כיון	דתניתא: ■ ■			
שוטרונו להזיק עז"פ שאלתנו לביש.				
הנינה לו גחלת על לבו וממת - פטור, על בגנו ונשרף - חייב.	ואמר רבה: ■ ◊			
תרוייתו תננהו	רבה: ■			
על לבו		■		
כbesch עליו לתוך האור או לתוך המים, ואין יכול לעלוות ממש וממת - חייב, דחפו לתוך האור או לתוך המים, יוכל לעלוות ממש וממת - פטור	דתנן: ■ ■ ◊			
בגנו		■		

חולקים♦ central point for summary and review- זורה- insertion of an earlier segment-story- O מעשה-■ <u>מקרה-key:</u>	מימרא-■ קושיא-challenge- ? שאלת-question- ^ תשובות-answer- ! ראייה-proof- ■■■
--	--

בבא קמא- כיצד הרגל	מיימרא	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
קרע את כסותיו שבר את כדי - חייב, על מנת לפטור - פטור.	דתן:		□ □ ◇
הניח גחלות על לב עבדו, מהו? הגוף דמי או כמונו דמי?	בעי רבה:		▲ ◇
אם תמצא לו מדר בגופו דמי, שורו מהו?			▲ ◇
עבדו בגופו, שורו כמונו.	הדר פשוטה:[רבה]		!
הדרן עלך כיצד הרגל			◇

הולקים-disputants central point for summary and review- challenge-question-answer! מקרה-key:	מימרא- challenge-question-answer! ראה- proof!
נוקודה מרכזית לסתור וחזרה- insertion of an earlier segment-story-O מעשה-	קושיא- question ! רואה- proof

בבא קמא-המניה	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	כז
המניה את הגד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור, ואם הווק בה - בעל החבית חיב בנזקו.			מ
פתח בבד וסימן בחיבור			◊ ?
זה בא בחיבורו זה בא בקורסתו, נשברת כדו של זה בקורסתו של זה - פטור	ותנן נמי:		ן
פתח בחיבור וסימן בבד			ן
זה בא בחיבורו של יין וזה בא בצדו של דבש, נסקרה החיטה של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו	ותנן נמי:		ן
פתח בבד וסימן בחיבור			ן
הינו כד הינו חיטה	רב פפא:		! ◊
למאי נפקא מינה?			ן
למקה וממכר.			! ◊
היכי דמי?			▲
אלילם באתרא דכדא לא קרו חיטה, וחיטה לא קרו כדא			!
הא לא קרו לה			ן
לא צריכא, דרוכא קרו לה לכדא כדא ולהחיטה חיטה, ואיכא נמי דקרו להחיטה כדא ולכדא חיטה, מהו דתימא זול בתר רובא, קמ"ל, דין הולכין ממון אחר הרוב.			! ◊
ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור.			◀ ■
אםאי פטור? איבעי לי לעינוי ומיזל			◊ ?
במללא רה"ר כולה חיטה	דברי רב ממשימה דבר:		! ◊
באפילה שננו	שמעואל:		! ◊
בקרון זוית.			! ◊
לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל או כרבי יוחנן, دائ' כרב, מא' אריא נתקל? איפלו שבר נמי	רב פפא:		?
הוא הדין דאפי' שבר, והאי דקעתי נתקל? אידי דבעי למתני סיפה: ואם הווק בה - בעל החיטה חיב בנזקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, מא' טעם? הוא דזוק אנטשיה, קתני רישא נתקל.	רב זבד ממשימה דבר:		!
לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכיהם.	ר' אבא לר' אש, הכי אמרי במערבה ממשימה דר' עללא:		! ◊
זהה עובדא בנחרדעת וחיב שמואל, בפומבדיתא - וחיב רבא.			○ ◊
בשלמה שמואל כשמעתייה, אלא רבא, למא כשמואל ס"ל			?
קרנא עצראה הו, דכוון דברשות קעברי איבעי לי לעינוי ומיזל.	רב פפא:		! ◊
הר' אמרו: לרוכבה - שליש, ולבעיטה - חמיש, ולסנוקרת - שליש עשרה, לפנדא דمرا ולקופינא דمرا מא?	שלח ליה רב חסדא לר"ב:		▲ ◊
חסדא, חסדא, קנסא קא מגבית בבל? אםא לי גופא דעובדא היכי הוה?	שלח ליה:[ר"ב]		?
זההו גרגותא דבי תרי דכל יומא הוא דלי חד מנינו, אתה חד דלי ביוםא דלא דיליה, א"ל: יומא דידי הווא לא אשכח בה, שקל פנדא דمرا מהיה.	שלח ליה:[רב חסדא]		○ !
מאה פנדא לפנדא למחיה, איפלו למ"ד לא עבד איניש דינא לנפשיה, במקום פסידא עבד איניש דינא לנפשיה.	א"ל:[ר"ב]		! ◊
לא עבד איניש דינא לנפשיה	דאתרם, רב יהודאה:	♦ ■ !	◊
עבד איניש דינא לנפשיה	רב נחמן:	♦ ■ !	◊

מקרה-key: central point for summary and review- insertion of an earlier segment-story-O	חולקים-disputants נוקודה מרכזית לטיכום וחזרה- קידמה קידמה- insertion of an earlier segment-story-O	statement-challenge-question-answer ! proof ראייה
--	---	--

בבא קמא-המניה	מיירא	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
היא דאייכא פסידא - כ"ע לא פלייגי דבעיד איניש דינה לנפשיה, כי פלייגי - היכא דליך פסידא			◊
לא עבד איניש דינה לנפשיה, דכון דליך פסידא לייזל קמיה דינה.	רב יהודה:	♦ ■	
עבד איניש דינה לנפשיה, דכון דבדין עבד לא טרה.	רב נחמן:	♦ ■	
אל תיכנס לחצר חברך ליטול את שלך שלא ברשות, שמא תראה עליו בגב, אלא שבור את שניינו, ואמור לו שלוי אני נוטל	מתיב רב כהנא, בן בג בג אמרה:	■ ♀ ◊	
עמך בן בג ייחידה הוא, ופליגי רבן עלה.	א"ל:[רב יהודה]	! ◊	
מאי שבור את שניינו? בדין.	רבי ינאי:	! ◊	
אי ה כי, ואמור לו - ואומרים לו מיבעי ליה שלוי אני נוטל - שלו הוא נוטל מיבעי ליה קשייא.		♀ ◊	
שור שעלה ע"ג החבירו להורגו, ובא בעל התחתון ושמט את שלו ונפל עליו ומת - פטור	ת"ש:	■ ♀ ◊	
מאי לאו במועד, דליך פסידא		♀ ◊	
לא, בתם, דאייכא פסידא.		! ◊	
דחווף לעליון ומת - חייב	אי ה כי, אימא סיפא:	♦ ■	
ואיתם, אמאי חייב?		♀ ◊	
שהיה לו לשמתו ולא שמו.		! ◊	
המחלא חצץ חבירו כדי יין וכדי שמן - בעל החצר משבר ויוצא משבר ונכנס תא שמע:		■ ♀ ◊	
משבר ויוצא - לב"ד, משבר ונכנס - להביא וכיוותו.	ר"ג בר יצחק:	! ◊	
מנין לרצע שכלו לו ימי ורבע מסרבבו לו לצתת, וחבל ועשה בו היבורה, שהוא פטור? ת"ל: (במדבר לה) לא תקחו כופר לשוב, לא תקחו כופר לשוב.	ת"ש:	■ ♀ ◊	
הכא באמי עסקין - בעבדא גנבא.		! ◊	
עד האידנא לא גנב, והשתא גנבן?		♀ ◊	
עד האידנא הוה אימתייה דרבה עלייה, השתה ליה אימתא דרבה עלייה		! ◊	
בעבד שמסר לו רבו שפהה כנענית, עד האידנא הויתרא, והשתא איסורה.	ר"ג בר יצחק:	! ◊	
המניה את הcad ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושבה - פטור	ת"ש:	■ ♀ ◊	
טעמא דעתך בה, הא שברה - חייב		♀ ◊	
הוא אידי אפי' שברה, והאי דקתו נתקלו? איידוי דקבי עלייה סיפא: אם הווק - בעל הבית חייב בזוקו, דזוקא דעתך, אבל שבר לך, והוא אווק נפשיה, קתו רישא דעתך	רב זבד משמיה דרבא:	! ◊	
(דברים כ"ה) וקצתה את כפה - ממון	ת"ש:	■ ♀ ◊	
מאי לאו בשאינה יכול להציג ע"י דבר אחר		♀ ◊	
לא, ישכוללה להציג ע"י דבר אחר. אבל אינה יכולה להציג ע"י דבר אחר - פטורה,		! ◊	
ושלחת ידה - פרט לשלחית ב"ז	אי ה כי, אידוני סיפא:	■ ♀ ◊	
לפלוג ולתני בדידה: בד"א - בשיכוללה להציג ע"י ד"א, אבל אינה יכולה להציג ע"י דבר אחר - פטורה,		♀ ◊	
ה"נ אמר: בד"א - בשיכוללה להציג ע"י דבר אחר, אבל אינה יכולה להציג ע"י דבר אחר, נעשה ידה כשליה ב"ז ופטורה.		! ◊	

הוקמים-disputants central point for summary and review-חוורה - insertion of an earlier segment-story - Oמעשה-הנarration <u>מקרה-key:</u>	♦ מירא-הנarration challenge-question-? שאלה-answer-! תירוץ-proof-■
--	---

בבא קמא-הנarration	מיירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
הרי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, נטלה וננתן להם מן הצד - מה שנתנו נתן, ושלו לא הגיעו		ת"ש:	◊ ? ◊
ואי אמרת עבד אינייש דינא לנפשיה, לנקט פורא וליתיב			◊ ?
גויירה שמא יתן להם דרך עקלתון.	רב זיביד משמיה דרבא:	!	◊
בננתן להם דרך עקלתון.	רב משרשיא:	!	◊
כל מן הצד דרך עקלתון הוא, קרובה להה ורוחקה להה.	רב אשיה:	!	◊
אי הci, אמאי שלו לא הגיעו? לימה להו: שקולו דיזרכו והבו לי דיזון		?	◊
משום דרב יהודה		!	
מייצר שהחזיקו בו רביבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:	!	◊
בעל הבית שהנניה פאה מצד אחד, ובאו עניים ונטלו מצד אחר - זה וזה פאה	ת"ש:	◊ ? ◊	
ואא עבד אינייש דינא לנפשיה, אמאי זה וזה פאה? לנקט פורא וליתיב		◊ ?	
מאי זה וזה פאה? לפוטרן מן המעשר	רבא:	!	◊
המפרק את כרכיו, והשכים בברker ובצצרו - חייב בפרט ובועלות בשכחה ובפאה, ופטור מן המעשר.	כדרנייא:	■ !	
נשברה כדו ברה"ר, והוחלק אחד בימים או שלקה בחרסית - חייב	[ר"מ]		♦ ■
במתכוון - חייב, באינו מתכוון - פטור.	רבי יהודה:		♦ ■
לא שננו אלא שטינעפו כליו בימים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	רב יהודה אמר רב:	♦ ■ ◊	
כי אמריתה קמיה דشمואל	[רב]	■	
מכדי אבנו וסכינו ומשווא מבورو למדנו, וכולון אני קורא בהה: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים והני מייל לעניין קטללא, אבל לענין נזון - אדם חייב, וכליים פטורין.	אמר לי:[شمואל]	♦ ■ ◊	
ורוב?		◊ ?	
הני מילוי היכא דאפקרינעהו, אבל היכא דלא אפקרינעהו - ממונו הוा.	[רב]	!	◊
(שםות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים, مكانן אמרו: נפל לתוכו שור וכליין ונשתרבו, חמור וכליין ונתקרעו - חייב על הבהמה ופטור על הכלים, הא למה זה דומה? לאבנו וסכינו ומהשו שהניחסן ברה"ר והזיקון	מתיב רב אורשעיא:	◊ ? ◊	
אדרבאה, מה דומה לוזה מבעי ליה		◊ ?	
אלא מי דומה לוזה? אבנו וסכינו ומשווא שהניחסן ברה"ר והזיקון, לפיך אם הטיה צלוחיתו באבן - חייב		◊ ?	
רישא - קשיא לרב, וסיפא קשיא לשמואל		◊ ? ◊	
ולטעמיך, תיקשי לך היא גופא: רישא פטור, וסיפא חייך		◊ ? ◊	
אלא, רב מתרץ לטעמיה, ומשואל מתרץ לטעמיה.		!	
במה דברים אמרוים - כשהפקידן, אבל לא הפיקרן - חייב, לפיך הטיה צלוחיתו באבן - חייב	רב מתרץ לטעמיה:	■ !	◊
השתא דאמרת אבנו סכינו ומשווא כבورو דמי, לר' יהודה דמחייב על נזקי כלים בברור, לפיך הטיה צלוחיתו באבן - חייב.	ושמשואל מתרץ לטעמיה:	■ !	◊
לא שננו אלא שנתקל באבן ונשוף באבן, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור	ר' אלעזר:	■ ◊	
כמה?		^	
دلא כרי' נתן.		!	◊

<p>◆ חולקים- disputants</p> <p>◊ נקודת מרכזית לסתור וחוירה- central point for summary and review-</p> <p>< מובאה של טיסקה קודמת- insertion of an earlier segment-</p> <p>story- story-O</p> <p>מעשה- story-O</p>	<p>♦ מירא- statement- challenge- question- answer- proof !</p> <p>ן קושיא- ן שאלת- ן תירוץ- ן ראייה- ן</p>
מקרה- key:	

בבא קמא-המניה	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מיימרא		
לא תימא בנטקל באבן ונשוף באבן הוא דמחייב, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור, אלא אפילו נתקל בקרקע ונשוף באבן - חייב	איכא דאמר, א"ר אלעזר:	▪ ◊
כמאי?		▲
כר' נתן.		! ◊
בਮתוין - חייב וכו.	רבי יהודה:	■
ה"ד מתכוין?		▲
במתכוון להורידה למטה מכתפיו.	רבה:	! ◊
מכלל דמחייב ר"מ אפיו נפשרה	א"ל אבוי:	✗ ◊
אין, מחייב הרה ר"מ אפי' אזנה בידיו.	א"ל:[רבה]	! ◊
אםאי? אנוס הוא, ואונס רחמנא פטירה, כתיב: (דברים כ"ב) ולנערה לא תעשה דבר		✗ ◊
וכי תימא, ה"מ לענין קטלא, אבל לענין נזקן - חייב		! ◊
נשברה כד ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - ר"מ מהיב בהזיקן	והתניא:[ר"מ]	♦ ♦ ◊
פטור מידי אדם וחיב בדריני שמי	חכמים:	♦ ♦ ◊
באבנו סכננו ומישאו שהניחן בראש גנו ונפלו ברוח מצויה והזיקן - שהוא חייב	ומודים הכמים לר"מ:	✗ ◊
במעלה קנקנן על הגג ע"מ לבגן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקן - שהוא פטור	ומודה ר"מ לרובנן:	✗ ◊
בתרתי פלוגי, פליגי בשעת נפילה, ופליגי לאחר נפילה!	אלא אמר אבוי:	! ◊
פליגי בשעת נפילה בנטקל פושע:		!
נטקל פושע הוא	מר סבר:[ר"מ]	♦ ■ ! ◊
נטקל לאו פושע הוא	ומ"ס:[ר"י]	♦ ■ ! ◊
פליגי לאחר נפילה במפקיר נזקי:		!
מפקיר נזקי - חייב	מר סבר:[ר"מ]	♦ ■ ! ◊
פטור.	ומ"ס:[ר"י]	♦ ■ ! ◊
וממאי?		✗
מדקתי תרתי, והוחלך אחד במים או שלקה בחרסית, הינו אך לאו ה"ק: הוחלך אחד במים בשעת נפילה, או שלקה בחרסית לאחר נפילה.		! ◊
ומדמתניין בתרתי, בריריתא נמי בתרתי		✗ ◊
בשלמא כד, משכחת לה או בשעת נפילה או לאחר נפילה, אלא גמלו, בשלמא לאחר נפילה משכחת לה במקיר נבלחו, אלא בשעת נפילה היכי משכחת לה?		✗ ◊
כגון דעתה במיा דרך שرعا דנהרא.	רב אחא:	! ◊
ה"ד?		▲ ◊
אי דיאכ ארכא אחרינא		!
פושע הוא		✗
ואי דיליכ ארכא אחרינא		!

◆ חולקים-disputants	♦ מימרא-מחלוקת statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	? קושיא-challenge
< מובאה של מיסקה קוזמתה- insertion of an earlier segment	^ שאלת שאלה-question
story-O מעשה-story!	^ תירוץ-answer
key:	■ ראייה-proof

בבא קמא-המניה	מן דאמר	מיימרא	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
אנוס הויא		?	
אלא משחת לה, דעתkil ואתקילה ביה גמלא.		!	◊
מפרק נזקי מאיתכון איך?		?	◊
במתכוון לזכות בהרסה.	רב יוסף:	!	◊
במתכוון לזכות בהרסה.	וכן אמר רב אשיה:	!	
בשעת נפילה מהלוקת.	רבי אלעזר:	■	◊
אבל לאחר נפילה מי?		▲	
דברי הכל פטור		!	
ואה אילא ר"מ דמחיב		?	
אלא מי? דברי הכל חייב		!	
ואה אילא רבנן דפטורי?		?	
אלא מי בשעת נפילה? אף בשעת נפילה, וקמשמע לנו כדאבי.		!	◊
לאfter נפילה מהלוקת	רבי יהונתן:	■	◊
אבל בשעת נפילה מי?		▲	◊
דברי הכל פטור		!	◊
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא	והא מדקאמר רבי יהונתן לקמן:	■	◊
מכלך דרבי מאיר מחיב		?	
אלא מי? דברי הכל חייב		!	
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא	והא מדקאמר ר' יהונתן לקמן:	■	◊
מכלך דפטורי רבנן		?	
אלא הא קמ"ל, ומפרק נזקי דהכא הוא דפטורי רבנן, דיןoso הוא, אבל מפרק נזקי דעתמא - מהיבר.		■	◊
מפרק נזקי דהאי - חיב	איתמר:[רבי יהונתן ור"א - חד אמר]	■	◊
וחד אמר: פטור.	וחד אמר:[רבי יהונתן ור"א]	■	◊
ליימא, מאן דמחיב - כר"מ, ומאן דפטור - כרבנן		?	
אליבא דר"מ כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבנן		!	
רבנן	מן דפטורי:	♦ ■ !	◊
אמר לך: אני דאמר אפי לרבנן, עד כאן לא פטורי רבנן - אלא במפרק נזקי דהכא, משום דיןoso הוא, אבל מפרק נזקי דעתמא - מהיבר.	ומאן דמחיב:	♦ ■ !	◊
תשתיים דר"א הוא דאמר חיב		■	◊
שני דברים אין ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו הוא ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, והמצוות משש שעות ולבטללה, תשתיים.	דאמר רבי אלעזר משום רבי ישמעאל:	■ ■	◊
ומי אמר רבי אלעזר הכى? והוא אמר רבי אלעזר איפכא		?	

הוקמים-disputants central point for summary and review-לטיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קדמתה קדמתה-story-story-O מעשהה key:	◊ חולקים ◊ נקודה מרכזית לטיכום וחזרה- < מובאה של טיסקה קדמתה קדמתה-story-story-O מימרא	statement-challenge-question-answer! ריאיה-proof
--	--	---

בבא קמא-המניה	מי אמר	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
הופך את הכל בורה"ר והזק בון אחר - חייב בנזקו	данן:		◊ ?
לא שנא אלא שנטכין לזכות בהן, אבל לא נתכוין לזכות בהן - פטור	ואמר ר"א:		◊ ?
אלמא מפרק נזקיו - פטור			◊ ?
שהוחירה למוקמה.	רב אדר אהבה:		◊ !
משל דבר אדר אהבה למה הדבר דומה? למצא בור מגולה וכסחו וחזר גילהו.	רבינא:		◊ ?
מי דמי? התם לא אסתלק לו מעשה ראשון, וכך אסתלק לו מעשה ראשון הא לא דמי אלא למצא בור מגולה וטממה וחזר חפרה, ואסתלקו לו מעשה ראשון וקיים לה ברשותן	מר זוטרא בריה דרב מרி לרביבנא:		◊ ?
כשפהכה בפחות משלשה.	אלא אמר רב אשיה:		◊ !
ומאי דוחקיה דר"א לאוקמיה בגין שהפהכה בפחות מג', וטעמא דכי נתכוין לזכות בה, הא אין מתכוין לזכות בה - לא, לוקמה למלטה מג', ואע"ג דלא נתכוין לזכות בה - חייב			◊ ?
מתני' קשייתיה, מי אריא הפך? לתני הגביה, אלא ש"מ, כל הפך - מלטה משלשה הוא.	רבא:		◊ !
ומדרבי אליעזר אמר חייב, ר' יוחנן אמר פטור.			◊ ?
ומי א"ר יוחנן היכי?			◊ ?
המצניע את הקוץ ואת הוכחות, והגדר גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרשות הרבים, והזק בון אחר - חייב בנזקו	והתנן:		◊ ?
לא שנא אלא במשפטיה, אבל במצבם - פטור	ואמר רבי יוחנן:		◊ ?
מצמצם מא טעמא פטור? לאו משום דהוא ליה בור ברשותו, מכל דיןوبا דבר ברשות הרבים הוא,			◊ ?
אלמא מפרק נזקיו - חייב			◊ ?
לא, לעולם אימא לך: מפרק נזקיו - פטור, וממצמצם מ"ט פטור? משום דעתמר עלה לפיש אין דרכו של בני אדם להתחכך בכתלים.	רב אחא בריה דרב איקא:		◊ !
ומי אמר ר' יוחנן היכי?			◊ ?
הלכה כסותם משנה	והא א"ר יוחנן:		◊ ?
הופך בור בורה"ר, ונפל לתוךו שור או חמור ומת - חייב	ותנן:		◊ ?
אלא, לעולם רבי יוחנן אמר חייב.			◊ ?
ומדרבי יוחנן אמר חייב, ר"א אמר פטור			◊ ?
והאמר ר"א משום רבי ישמעאל כת'			◊ ?
לא קשיא: הא דידייה, הא דרביה.			◊ !
השופך מים בורה"ר והזק בון אחר - חייב בנזקו.			◊ ?
המצניע את הקוץ ואת הוכחות, והגדר את גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרה"ר, והזק בון אחרים - חייב בנזקו.			◊ ?
לא שנא אלא דנטנפו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	אמר רב:		◊ ?
לא יהא אלא כרפשו	רב הונא לרבי:		◊ ?
מי סברת דלא תמו מיא? בתרמו מיא.			◊ !
ותרתי למה לי?			◊ ?
זהא בימות הימה, וזהא בימות הגשימות			◊ !

◆ חולקים-disputants ◆ נוקודה מרכזית לסתור וחזרה-challenge- insertion of an earlier segment-question- story-story- O מעשה-key:		statement-challenge- קושיא- שאלת- ! תירוץ- ראייה- proof- ■
בבא קמא-המניה		
מימרא		מן דאמר
כל אלו אמרו: פותקין ביבתו וגורפין מערותיהן, ביום החמה אין להן רשות, ובימות הגשימים יש להם רשות, ואע"פ שברשותם, אם הזיקו - חייבן לשלם.		דרתניא:
המניע את הקוץ וכו'.		
לא שננו אלא מפריה, אבל מצמצם פטור.		ר' יוחנן:
מ"ט פטור?		
לפי שאין דרך של בני אדם להתחכך בכתלים.		רב אהא בריה דבר איקא:
המניע קוצחותיו ווכוכיותיו לתוך כותל שב חבירו, ובא בעל מותל וסתור כותלו, ונפל לרה"ר והזיקו - חייב המנייע.		ת"ר:
לא שננו אלא בכוטל רועע, אבל בכוטל ברaira - המניע פטור, וחיב בעל הכוטל.		ר' יוחנן:
זאת אומרת: המכסה ברורו בלבדיו של חבירו, ובא בעל דלי ונטול דלי - חייב בעל הבור.		רבינא:
פישיטה		
מהו דתימה, התם הוא שלא ידע אליה לדולעה, אבל הכל ידוע ליה הוה לאודעה, קמ"ל.		
חסידים הראויים היו מנייעים קוצחותיהם וכוכיותיהם בתוך שדותיהם ומעמיקים להן ג' טפחים, כדי שלא יעכב המחרישה.		ת"ר:
רב ששת שדי היהו בונורא.		[רב ששת]
רבא שדי היהו בגאלת.		[רבא]
האי מאן דבעי למאה חסידא, לקיים ملي דניזין		רב יהודה:
מילי דאבות		רבא:
מילי דברכות.		ואמרי לה:
המושגית את תבנו וקשו לרה"ר לובלים והזוק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן וכלה		[ת"ק]
כל המקלקין ברה"ר והזיקו - חייבן לשלם, וכל הקודם בהן זכה.		רשב"ג:
ההופך את הכליל ברה"ר והזוק בהן אחר - חייב בנזקו.		
לימא, מתני לילא הכר' יהודה		
בשבעה הוצאות זבלים, אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל שלשים יום, כדי שייה נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה, שעל מנת בן הנחיל יהושא את הארץ.		דרתניא, ר' יהודה:
אפי' תימא רב' יהודה, מודה רב' יהודה שם הזיק - משולם מה שהזיק.		
בנור הנוכה - פטור, מפני שהוא ברשות		והתנן, רב' יהודה
נאילו ממשום רשות בית דין		
לא, ממשום רשות מצוחה		
בנור הנוכה - פטור, מפני שהוא רשות מצוחה.		דרתניא, רב' יהודה:
כל אלו שאמרו מותרין לקלקל בראשות הרביכם, אם הזיקו - חייבן לשלם		[ת"ש:ת"ק]
פוטר		רב' יהודה:
מתני - שלא בעשעת הוצאה זבלים, ורק יהודה היא.		רב נתמן:
התבנו וקשו לנו, ממשום דmarski.		רב אשין:

מקרה-ב: central point for summary and review-חוורה-הנחתה insertion of an earlier segment-story-O מעשהה	◊ חולקים- disputants ◊ נקודה מרכזית לסתור וחורה-הנחתה קוזמתה-הנחתה < מובאה של יסיקה קוזמתה-הנחתה story-O מעשהה	▪ מירא-הנחתה ▪ קושיא-הנחתה challenge-question ! ▪ שאלת-הנחתה question-answer ! ▪ תירוץ-הנחתה proof ! ▪ ראייה-הנחתה proof !
---	--	---

בבא קמא-המניח	מיירא	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
כל הקודם בהן זכה.			■
בין בגוףין בין בשבחן	רב:		♦ ■ ◊
בשבחן אבל לא בגוףן.	זעירי:		♦ ■ ◊
במאי קימפלגי?			▲
קנסו גופין ממשום שבבחן	רב סבר:		♦ ■ ! ◊
לא קנסו גופין ממשום שבבחן.	זעירי סבר:		♦ ■ ! ◊
ההופך את הכלל לר' בר והווק בהן אחר - חייב בנזקו	תנן:		■ ♦ ♦ ◊
ואילו כל הקודם זכה לא כתני			♦ ♦
תנה לרישא וה"ה לשיפא.			! ◊
אסורין ממשום גול	והא תנוי עלה:		♦ ♦ ◊
כי קתני אסורין ממשום גול - אכולה מתני' קאי לאותו שקדם זכה.			! ◊
והא לא כתני הכנ			♦ ♦
המוחזיא תבנו וקשו לר' בר לזבלים והווק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ומותר ממשום גול,	תנן:		♦ ♦ ◊
וההופך את הכלל לר' בר והווק בהן אחר - חייב, ואסור ממשום גול			♦ ♦
гал קרומיות? דבר שיש בו שבחה קנסו גופין ממשום שבחו, דבר שאין בו שבחה לא קנסו.	ר' נחמן בר יצחק:	!	◊
לדברי האומר קנסו גופין ממשום שבבחן, לאalter קנסין או לכ' מיתוי שבחה קנסין?	איבעיא להו:		▲ ◊
מדקירותינו גול.	ת"ש:	!	◊
ותסבירא? כי איירין גול - מיקמי דלשני רב נחמן, לבתר דשנו רב נחמן מי אייכא למירא גול כלל.			♦ ♦
לימא כתנאי:			♦ ♦
שטר שכותבו בו רבית - קונסין אותו ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר' מ'	[ר' מ]	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊
גובה את הקרן אבל לא את הרבית	חכמים	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊
לימא, רב דאמר כרבי מאיר, וזעירי דאמר כרבנן			♦ ♦ ◊
אנא דאמר אפי' לרבען, עד כאן לא קאמרו רבנן התם - אלא קרן דבהתירא, אבל הכא קרן גופה קומויך	אמר לך רב:	!	◊
אנא דאמר אפי' לר' מ', עד כאן לא קאמר ר' מ התם - אלא דמשעת כתיבת דעבד ליה שומא, אבל הכא מי יימר דמוני.	זעירי אמר לך:	!	◊
לימא כהני תנאי:			♦ ♦
המוחזיא תבנו וקשו לר' בר לזבלים והווק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ואסורין ממשום גול	[ת"ק]	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊
כל המקלקלן ברה'ר והווק - חייבון לשלם, וכל הקודם בהן זכה, ומותרין ממשום גול	ר' ש בן גמליאל:	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊
הא גופא קשייא, אמרת כל הקודם בהן זכה, והדר אמר אסוריין ממשום גול			♦ ♦
אללא לאו הכנ קאמאר:			♦ ♦ ◊
וכל הקודם בהן זכה בשבחן, ואסוריין ממשום גול אגופן	[ת"ק]	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊
אפי' גופן נמי כל הקודם בהן זכה	ואתא רבנן שמעון בן גמליאל למירא:	♦ ■ ♦ ♦ ◊	◊

◊ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לטיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פיסקה קיומה- insertion of an earlier segment
story- מעשה-O

מקרה key:

■ מימרא- statement
ן קוישיא- challenge
שאלה- question
^ תירוץ- answer!
■ ראייה- proof

Talmud Navigator

בבא קמא-המניה	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

◊ חולקים-disputants
 ◊ נקודת מרכזית לסיכום וחזרה-review point
 ◊ נובאה של טיסקה קידמה-story insertion of an earlier segment
 ◊ מערבה O-פעשה

מקרת-א:

♦ מימרא-state statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלת שאלה question
 ^ תירוץ-answer
 ! ראייה-proof

בבא קמא-המניה	מימרא	מן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

